

درین مقام بسر برخورش او از نباتاتی باشد که در صحرا و خیلکها خود رسته باشد و زنار پا خود میدارد و عبادت آتش بجا می‌آورد و اوقات را به گرفتن ناخن و موسه سرو اصلاح ریش و بروت صنایع نمی‌سازد چون این مدت برداشی که نذکور گشت با استهار ساند و یکباره بخانه خود بپیاده از فرزندان و برادران و خوپشان او سفارشی نموده خود بپلازمت مرشد کامل رفته هرچه باوباشد از زیارت موسه سرد غیره در حضور او در آتش آنده اخنه بسوزد و بگوید هر چیزی که داشتم حقیقتی که ریاضت و عبادت و اختیار از دل خود بیرون کردم در این خواطر ابردل به بند دود و در صرافیه حقیقتی شغفی باشد و اینچه چنین را بغير از موجود حقیقی صاحب وجود نمایند و اگر سخن از علم کند علم پیدا نمایند باشد که حاصل آن را با بافقانی درین بیت به نظم در آورده‌اند

بیک چراغ سنت درین خانه که از بر تو آن هر طرف ای نگرم ای گمنی ساخته اند

درین حالت را سرب بیاس گویند یعنی همه گذاشتن و صاحب این مقام را سرب بیاسی نامند بعد از ملاقات جد روپ بزیل سوار شده از میان مموره او چین گذشتیم و موازی سه هزار و پانصد روپه زر ریزگی در گذشتیم بر دست راست و چپ خود را فشاندم و یک کروه و سه پادقطع نموده بظاهر داده طیور که محل نزول از دوسته ظفر قرین بود فرد امام در روز سوم که روز مقام پدر نزدیک اشیاق محبت جد روپ بعد از نیم روز بدیدن او متوجه گشتیم زیارت شاه طهری به ملاقات او سر در خاطر بودم درین روز هم خنان خوب نذکور گشت قریب به شام داخل دولت سراسر خاص گشتیم روز چهارم سه کروه و یک پادور دیده شد حوالی موضع جراوده باع پر ایند تزویل اجلال گشت این منزل هم بعابت خوش ذخیره دیده شد بعده شد حوالی موضع جراوده باع و سه پاد برگناه تمال دیمال پور بپری نزول افتاده بابرخوبی جاد مقام و لطافت نمال درین منزل چهار روز مقام نموده شد و آخر با هر روز بگشتی سوار شده به شکار فرغانی و دیگر جانوران آبی مشغولی می‌نمودم درین منزل انگور فخری از احمد نگران آورد و بودند اگرچه در پندرگی با انگور فخری که می‌گردید اما در لطافت ازان پیچ کسی نداشت منصب بدیع الزیان ولد میرزا شاه بخ بال تھاس فرزند با پاخزم بهزار و پانصدی ذات و هزار سوار مفتر گشت یازدهم کوچ نمودم بعد از قطع سه کروه و یک پاد حوالی پرگنه دولت آباد محل است که دیده در دوازدهم که مقام پود بقصد شکار سواری دست داد در موضع شیخوپور از مضافات پرگنه نذکور درخت بری بنظر در راه در غام نزدیکی و تناوری دور نماید آن هرده گز و نیم و بلندی از نیخ تا سر شاخ پرسه صد و بیست و هشت درع و یک پاد و اطراف شاخه که از تنه بعد اشده سایه گشتر گردیده است دو بسته دسه درع ذخیره دشائخ که همیست زندان فیل بران ظاهر ساخته اند جمل گز در ازی آن در و قبیله حضرت والد نزد رکو ارم از بخا میگذشتند اند سه گز و سه پاد با از تنه بینه که سر برین نهاده پیچه خود را بطرق نشانه برا آنجانهاده

من بر شاخ خیچ دیگر رشت گز بالا فرمودم که پنج مران بز نقش کنند و بجهت آنکه بمردم زمان این نقش فرسوده نگرد صورت هر دو پنج را بر شکل در نگار نموده بین همان تنه درخت نصب سازند و فرمودم که بر اطراف آن درخت چوتره به هفهان تیپ دهند چون در امام شاهزادگی به پسر فیض الدین فرزندی که از سادات سیفی است و در زمانی دولت من به خطاب مشهده خانی سرفرازی یا فته و عده نموده بودم که پر کننده را که از پرگنان مسحور صوبه بنگاله است بطبق اتمعاً باود فرزندان او مرحمت نایم درین منزل این عطیه عظیم در شان او از قوه آن قضا

ب فعل آمد در سینه دیگم کچ داقع شد از منزل نمذک در یه قصده سیر و شکار با بعضی از محلهای خندس از نزدیکان دخدا شکاران از ارد و جهاد اشده به موضع حاصل پور متوجه گشتم وارد در حوالی بالچه فرد آمد و مادر موضع سانگور منزل فرمودیم از خوبی و لطافت این موضع چه نویسید درخت انبه بسیار در زین ها سراسر بزرد خرم محلاً درین منزل بنا بر سبزه و خرمی جاسه روز مقام شد و این موضع از تغییر پیشواز در یکمال خان فرادل مرحمت نمودم و حکم شد که بعد ازین موضع نمذک در را کمال پور میگفتند باشند در همین منزل شب شیور اوقاع شد جوگی بسیار جمع آمده بودند لوازم این شب به فعل آمد و بار ایمان این طائفه صحبتها داشته شد درین روز ها سه نیمه کار شکار نمودم خبرگشته شدی راجه مان در بخاره سیده اور ابه سردار سے شکری که بر سر فله کانگره تعین پود میعن مساخته بودم چون به لامه پیش می شنود که سنگرام کیکه از زینه اران کوہستان بخوابست بر سر جاد مقام او آمده ببعضی از ولایات اور ابه نصرت در آورد است رفع او اولی دانش بر سر امتوجه پیشود چون سنگرام نمذک در را قوت مقامت با او بود و لایات منصرف شده را پیگذار دو به کوه های سعب و حکم های شکل پناه پیشود راجه مان سردار پی اونهاده بجان محکم باد رمی آید و از غایت خود ملاحظه پیش پس در آمد و پرآمد خود را کرد به اندک جماعتی خود را با پیشاند سنگرام چون می بیند که جاسه گزی محل بدر روند از تحقیقها می اینست

وقت فرورت چوناند گزینم رست بگیر در سرمش پیر تپرا

در مقام مقامه دماغه در می آید به حسب تقدیر شکل برجه مان پیشود و جان بجان آفرین می پسرد و شکست بر مردم ادی قسم و جمع کثیر که کشته میشوند تقبیه مردم زخمی اسپ و برآق اند اخذه بهد شویش نمیجا نه بر می آورند هفده هم از ساکن پور کوچ نموده بعد از قطع سه کرده به موضع حاصل پور رسیدم در آنای راه پک پنده گار شکار شد موضع نمذک در از جا های مقر میعن حصوبه ماله است انگور فرادان درخت انبه بپرون از حساب و شمار دارد آهای روان بر اطراف آن جاری و قنی رسیدم که انگور آن بخلاف موسم انگور و لایت رسیده بود به آن ارزانی و فردا و ای که ادنی پا جهی آن تقدیر که خواهد و پیش باشد بخود و خشناش گل کرده بود و قطعه قطعه بر نگهای گوناگون بینظر در می آمد محلاً باین لطافت دیگی کم پیاشد سه روز دیگر درین موضع مقام افتاده نیای کاره بند و

انداخته شد. در بست و یکم از حاصل پدر بد کوچ بار دوست بزرگ داخل گشتم در آنای راه یک نیل شکار شد روز یکشنبه بست دوم از حوالی لعلی کوچ کرد تا می که در پایان قلعه ماند و واقع بود محل نزدیک شت درین روز قرا دلان خبر آوردند که شیر را درین سه کریم دو قبیل داریم با آنکه روز یکشنبه بود درین دور از روز که روزنده کوچ روز یکشنبه بوده باشد به شکار نبند وقت متوجه نمی شوم بخاطر رسید که چون از جانوران موزی است دفع باید کرد متوجه شدم چون بجا و مقام او رسیدم در سایه درخته گشته بود از بالا نیز فیل دهن اور اکه نیم باز بود در نظر داشته بند وقت را کشاد را دم به حسب اتفاق پدر دهن اور آمده در کله و مغزا و جا کرد و همین یک بند وقت کار اور انعام ساختم بعد ازان جمعی که همراه بودند هر چند تفحص نمودند که محل زخم را بینند تو اشتبه یافت چه بحسب ظاهر بر صحیح از اعضاء او علامت زخم نبند وقت نبود آخر الامر فرمودم که دهن اور اما لاحظه نمایند بعد ازان ظاهر شد که گولی بدهن اور رسیده بود و بدهن زخم از پادر آمد هر گز نرسے میزراستم شکار کرده بود آور دینخواستم که ملاحظه نایم که زهره او بطرق زهره شیر در درون جگر واقع است یا نات. جانوران دیگر در بردن جگر دارد بعد از تفحص ظاهر شد که زهره او هم در درون جگر میباشد در روز دوشنبه بست و سوم یک پهگزگشته به طالع سعد در ساعت فرخ به مبارگی بر فیل سوار شده به قلعه ماند و متوجه گشتم یک پهرسه گھری از روزنده کوچ گزگشته داخل منازل که جهت نزدیک احوال ترتیب را ده بودند شدم یک هزار و پانصد روپیه در راه افشارندم از اجیر تا ماند و که یک صد و پنجاه و نه کرده بود در عرض چهار ماه و در روزه هیچ پیش کوچ دهنقا د و هشت مقام نور دیده آمد درین هیچ شش کوچ منازل به حسب اتفاق ره جا ہائے دلکش بر کنار تالابها یا جویبار نسرا نے غظیم که پر درخت ہار سبز را خشناش زار ہائی کی کرد داشت رانع پیگشت و روزے نه گزگشت که در مقام دکوچ شکار نه شده باشد تمام راه بر اسپ و فیل سوار سبز کن و شکار افغانی می آمدیم و مشقت سفر اصل اطلاع ظاهر شد گویا که از باغی به باغ نقل می افتد درین شکارها آصف خان و میزراستم و میر میران و این را پدایت العد و راجه سارنگ دیو رسید کا سو و خواص خان چیشید در جلو من حاضر می بودند چون پیش از آنکه را بات جلال متوجه این حدود گردید عبدالکریم معمورے را که بجهت تعمیر عمارت حکام سابق در ماند و فرستاده بودم مشارکیه درست که رایات اقبال در اجیر نزول داشت بعضی از عمارت قبیم که قابل تعمیر بود مرمت نموده بعضی جا ہارا مجدداً احمد اش نمود بجملہ منزه لے ترتیب را ده که ناگایت در پیچ جا بد ان نزاهت و لطفات عمارت معلوم نیست که با تمام رسیده باشد ترجیب رسید ایک روپیه که دو هزار توان دلایت بوده باشد صرف آن شد و باقیست که این عمارت رفیع در شهر ہائے رفیع که قابلیت نزول اجلال پیدا شد واقع می بود این قلعه بر بالا نیز کوچی واقع است در آن ده کرده بہ مساحت در آمده در زیام بر سات جائے

بہ خوش ہواست و لطافت این قلعہ نمی باشد شہزاد فلیب الاسد بمرتبہ سرد میشود کہ بے محافن نمی تو ان گذرانید و در زمانہ اجنبیا ج
پہاڑان نمی شود گویند کہ پیش از زمان راجہ پیر حاجیتہ راجہ بود جسے سنگہ دو نام در زمان او شخصی بجهت آوردان کاہ بے صحرا برآمدہ بود
در آنستے در یادن داسی کہ در دست داشت بزرگ طلا ظاہر گشت و اور اس خود را چون متغیر دید نزد مادن نام آہنگرے آورد
کہ اصلاح آن ناید آہنگر دانست کہ این داس طلا شد و قبل ازین شنیدہ بود کہ درین دیار سنگ پارس کہ بے طلاقات آن آہن میں
طلا میگر درست در ساعت آن کا ہے را ہمراہ گرفته بدان جاد مقام آمد و آن سنگ را بدست آورد بعد ازان این گوہر بے بھا
بظر راجه وقت گذرانید راجه بوسیله این سنگ زرها حاصل نمودہ پارہ ازان صرف عمارت این قلعہ نموده در عرض دوازده سال
با تمام رسانید و بخواہش آن آہنگر بشیر سنگها که در دیوار این قلعہ تعبیه نموده اند بھیست سندان تراشیدہ فرموده کہ بکار بردن در آخر سی
غمک که دل از دنیا برگرفتہ بود بر ساحل دریاے نزد اکہ از معابد مقرر ہبود است مجلسی ترتیب داد و برہمنان را حاضر ساختہ بھر کی لطفہ
و شفقتہ از نقد و حبس نزد چون نوبت ہر ہئے کہ نسبت قدیم باور داشت رسید این سنگ را بدست اور ادا و از ناشناسی ختم گئیں شد
آن گشت این مقدمات کتابے نیت از زبان شنیدہ شد اما این حکایت را اصلاح عقل من قبول نمی کند و در پیش من میتوالی می نساید
ماند و سرکاریست از سرکارہای مقرر صوبہ ما لوہ پاک کر در دسی دنہ لک دام جمع اوست مد نہایت خنگاہ سلاطین این دیار بود عمارت
و اثر ہائے سلاطین قدیم بسیار دراد برپا و برجاست ذات حال نقصانے بد انجاراہ نیاقہ درست و چارم پہ تصدیق سیر عمارت سلاطین
ساقی سوار شدم اول بمسجد جامع کہ از بنا ہائے سلطان ہو سنگ غوریست در آدم بغاوت عمارت عالی بظر در آدم نام از سنگ اشیعہ
ساخته اند و با آنکہ پاک صد و هشتاد سال از زمان ساختن آن گذشتہ چنان مشاہدہ می شود کہ گویا امر دز بنا و دست از عمارت
آن کشیدہ است بعد ازان بعمارت مقبرہ حکام خلیجہ در آدم کم ک قبر رو سیاہ ازل وابد نصیر الدین این سلطان غیاث الدین
بیز در ای جادو اقیع بود چون مشور است کہ آن بے سعادت بہ قتل پدر خود سلطان غیاث الدین که در سن هشتاد سالگی
بوده ایت دام نموده در مرتبہ زهرداد و ادب زہر میرہ که در بازو داشت نوع آن نمود در مرتبہ سوم کا سہ شربتے بہ زہر آمختہ
بہ دست خود بہ پدر داد کہ این را می باپذو شید پدر چون ایتھام اورین کار فہید ادل زہر میرہ از بازو خود باز کردہ
پیش اواند اخت و روے عجز و نیاز مندی بدرگاہ خانق بے نیاز اور دہ بزرگان را ند که خداوند اعم من بہشتاد سال رسید
و این حدت را بد ولت دعشرت دکارانی گذرانیدم چنانچہ پسح بادشاہی را پسز گشته و اکنون کہ زمان باز ہیں من سست ایم دارم

که نصیر را به خون من نه گیری و موت مرابا جمل مقدر حساب نموده بازخواست آن نهایی بعد از اراده این کلمات این کاسه شریت بزم که
آمیخته را لاجرده در کشید و جان بجان آفرین پسر مقصود او را ذکر این مقدمه آن بود که ایام دولت را به عیش دعشرت گذرانیده اند که
بچیک از سلاطین را پس زنگشته است که چون در سن هیل دهشت سالگی با درنگ حکومت نشست بجهان نزدیکان خود اطماد نمود
که در خدمت پدر بزرگوار خود مدت سی سال است که لشکر کشی نموده در لو از متر ده سپاهی تقصیر رئیس شریت نکرده الحال که فوت داشت
بن رسد اراده ملک گیری ندارم و میخواهم که بقیه عمر را به عیش دعشرت گذارم میگویند که پانزده هزار زن در محل خود جمع نموده
شهرے ازین طائفه ترتیب داده مشتمل بر جمیع طوائف از اقسام و اصناف پیشه کار و حاکم و قاضی و کوتولی و انجمن بجهت نظام شهر
در کار است از زنان تعین نموده بود و هر جا خبر کنیز برے صاحب جمال شنیدی تا بدست نیادردی از پانز ششته اقسام صنائع علوم
به کنیزان آموخت و به شکار میل بسیار را شت آه خانه ساخته بود و در انچه اصناف جانوران جمیع آورده اکثر اوقات بازنای در این
آه خانها شکار میکرد و همچنان میگذشت سه چیز بر سر ملک او نیامد بزر باشاست که چون شیرخان افغان در ایام حکومت سلطنت خود
و آسودگی دعشرت گذرانید و همچنان میگذشت سه چیز بر سر ملک او نیامد بزر باشاست که چون شیرخان افغان در ایام حکومت سلطنت خود
با وجود جوان طبعی بر سر قبر نصیر الدین رسید بجهت همین عمل شنیع به همی که با او همراه بودند فرمود که چوبها بر سر قبر او زدن من نیز حون ہے بر
اور رسیدم لکمی چند برگور از زده بہ بند بیکه در ملازمت بودند فرمودم ناقبر او را لکم کارے نمودند چون خاطر ابدی نسلی نشد گفتتم که
گور او را شگانته اجراے نیا ک او را باش اند از زند ہار چا طر رسید که چون آتش نورانی چیفست که به سوختن جسد
کشیف او آن جو سرطیعت آلوهه گردد نیز بیار که ازین سوختن در شار دیگر تخفیغی در عذاب او رود فرمودم که استخوانهاے فرسوده
اور اب اجزاے خاک شده در دریا سکنی نمودند چون در ایام چیات بواسطه حرارتی که در طبیعت او غالب بود چیزی در آب
بسیار میگذشت که در حال استی پیکار خود را در بیکی از حضنهاے کا بیاد که عمق تمام داشت اند احت چندے از خدمتگران
محل سعی نموده موی او را بست در آوردن و از آب بیرون گشیدند بعد از آنکه به ہوش آمدند کور ساخند که چیزی امرے دافع شد
از شنیدن این مقدمه که موے سرا در اکشیده برآوردن بسیار غصہ بنداک گشته فرمود که دست آن خدمتگار را بزند بار دیگر که این قسم
حالی دست داد ہمچیزی بہ برآوردن اوجرات نکردن از آب غوطه خورده جان داد بحسب اتفاق بعد از گذشتمن یک صد ده سال
از فوت او این مقدمه بوقوع آمد که اجزاے فرسوده او ہم باپ پوست در بست دشتم عبد الکریم را به جلد و سے عمارات ماند که
چسن سعی و انتظام او بانجام رسیده بود بمنصب ہشت صدی ذات و چار صد سوار از اصل دامنه سرفراز ساخته خطاب معمور عدا

بلند نام گردانیدم در همان تاریخ که رایات جلال به قاعده ماند در کاد فرزند بلند اقبال سلطان خرم باعساک منصوره به شهر برہان پور که حاکم فشیمن دلایت خان بیس است داخل مشود بعد از چند روز عرائض افضل خان در آسے رایان که در دشت برآمدن اجیگر فرزند مشاور ایله آنمار ایه همراهی ایچی عادل خان شخص ساخته بود پیر سید شعر برانکه چون خبر آمدن مایان به عادل خان رسید هفت کرد و باستقبال فرمان و نشان شاهزاده بلند اقبال برآمده در لوازم سلیم و سجده و آدابی که معمول درگاه است سرمه که فردگز است نه نواده درین ملاقات اظهار دولتخواهی بیش از بیش نموده تهدید کرد که دلایاتیکه از تصرف اولیا سے دولت فاپهه برآمده مجموع را از غیره نیره بخت آتشاع نموده تصرف نمده است بادشاہی بازگزار در تقبل نمود که پیشکش لائق به همراهی ایچیان به غرت تمام روانه درگاه سازد بعد از ذکر این مقدمات ایچیان را به غرت تمام بجا و مقامی که بجهت آنها تربیت یافته بود فردی اور نماینده در همان روزگس بغیره فرستاده مقداماتیکه با او علامی با پیشنهاد میکردند این اخبار از عرائض افضل خان در آسے رایان به ساعت جلال رسید از اجیگر تار و ز دشنبه بست و سوم ماه مذکور در بیست چهارماده و ز قلاده شیر و بست و هفت راس نیله گاد و ش راس چنیل و شصت راس آهود بست و سه خروش رو باه دیگر از رویست قطعه مرغابی و سایر جانوران شکار شده بود درین شبها حکایت شکارها سے ایام بیش دشوق خواهشی که خاطر ابدین شغل بود باستادها سے پایی سریر خلافت میکنند میکنند که ایاشماره شکار سے که از ابتداء سه نیز تا حال واقع شده بد توان آوردن با برین مقدمه با واقعه نویسان و مشرفان شکار و قرادلان عملکرد فعله این خدمت امر نو دم که در صد تحقیق شده اینچه از هر چیز جانور شکار شده و مجموعه را فراهم آورده به من بشنو اند ظاهر شده که از ابتداء سه نیزه داشت و هشتاد و هشت سال هجری لغایت آخر همین سال که یازدهم سال است از جلوس چاپون دسن من به پنجاه سال قمری رسیده بست و هشت هزار دهانه و دشکار و حضور واقع شده از شیخله بیفده هزار دیک صد و شصت و هفت جانور بست خود به بندوق و پیشره برین بوجب شکار نموده ام جانوران چند هزار و دویست دسه از قلاده در اس دیگر شیره مشتا و شش قلاده و خرس و چیته در دهاده و اور بلا و لفشار و نه قلاده نیله گاد شنده و مشتا و نه راس مها که از عالم گوزنست غاینادر بزرگی و کلانی بر این نیله گاد مشود سی و پنج راس آهوسه نر داده و چکاره و چنیل و بزرگی دیگر دیک هزار و شش صد و هفتاد راس و قوچ و آهوسه سرخ دلیست و پانزده راس گرگ شصت و چهار راس گاد بیش صحراي سی و شش راس خوک نود راس زنگ بست و شش راس قوچ کوهی بست دو راس از علی سی و دو راس گورخر شش راس خروش بست دسه راس جانوران پرند و سینه ده هزار و نه صد و شصت و چهار کبوتر و هزار و سی صد و چهل و هشت قطعه لکڑ و چگره سه قطعه عقاب دو دست قلیوانج بست و سه قطعه چند سی و نه قطعه تو طان دوازده قطعه موش جوز پنج قطعه کنجشک چهل دیک قطعه فاخته بست و پنج قطعه بوم

سی قطعه مرغابی و قاز و کار و آنکه وغیره پیک محمد و پنجاه قطعه زراغ سه هزار دود و خوار و بیفوار دشنه قطعه جاوز رآبی مگرچه که نهندگ ازان
لپیزروان نموده عدد ۴۰

جشن دوازدهمین نوروز اجلوں یا ہجایوں

پیک گھری از روز و شنبه بیست ماه نمک کور مطابق دوازدهم ربیع الاول شمسیه باند و حضرت پیراعظلم از برج حوت به عشرت سراسے
حل که خانه شرف و سعادت اوست اتفاق فرموده در ہمین وقت نجوبی که ساعت سعید بر تخت جلوس نمودم بدستور سانی مقتدر
فرموده بودم که دیوانخانه خاص و عام را در امشتہ نفیسه گرفته آمین بنده بی ناین و با وجود یکم اکثر امرا را عیان دولت در خدمت فرزند خرم
لودند مجلسی ترتیب یافته که از سه ده ساله سابق پیش کمی نداشت پیشکش روز سه شنبه به اند خان مرحمت نمودم در ہمین روز که غره فروردین
سنه دوازده است عرضه شد اشت شاه خرم رسید مضمون آنکه جشن نوروزی بدستور ساره ایسے گذشتہ ترتیب یافت اما چون ایام سفر
و پیاس در میان سنت پیشکش ہمہ سالمہ بہ بندہ معاف شود این معنی بغاۃ شخص افتاد فرزند لبند را بعد عاسے خیر مندی پادا درد
از درگاه ائمہ خیرت دارین بجهت او سالت نمودم و حکم کردم که درین نوروز ہمچکی پیشکش نگفته اند بوسطہ افساد ہنا کو که در اکثر مرا جها
و طبیعتها مفتر است فرموده بودم که ہمچکی متجه پکشیدن آن نشود و برادرم شاه عباس نیز پھر رآن مطلع گشتہ در ایران میفرمایند
که ہمچکی مركب کشیدن آن نگردد چون خانعالم به مدارست کشیدن ہبا کو بے احتیاط بود در اکثر ادقفات بدین امر فیاض و اقدامی نمود
یادگار علی سلطان ایچی دارا سے ایران اینیعنی را به شاه عباس عرض مینماید که خانعالم یک لحظہ بے ہبا کوئی تو اند بوجواب عرضه
او این بیت مرقوم می سازد :

رسول یار بخواهد کند اطمانتنبا کو	من ارشع و ناروشن کنم باز از ہبا کو
----------------------------------	------------------------------------

خانعالم نیز در جواب بیٹے گفتہ فرستاده است

من بچاره عاجز بودم از اطمانتنبا کنم	ترطف شاه عادل گرم شد باز از ہبا کو
-------------------------------------	------------------------------------

در سوم ماه نمک دیوان نہگاه سعادت آستان بوسی در باته دوازده زنجیر فیل نرماده پیشکش گذرانید طاہر ٹبی نہگاه
که مخاطب و معائب به بعفی تقاضیر است بود سعادت کو نش در باته نیلان او که بست دیک زنجیر بود از نظر اشرفت گذشت دوازده زنجیر
پسند آنرا ده تنه را با مرحمت نمودم درین روز مجلس شراب ترتیب داده باکثر بندہایمک در طازمت بودند شراب مرحمت نموده ہمہ را سرت

باده اخلاصی ساختم و چهارم قرار لان خبر سانیدند که بسیاری در حوالی سکرتالاب که در دن قلعه از عمارت مقرر حکام ماوه است قبل
داریم همان لحظه سوار شده توجه آن شکارگشتم چون بسیار کوئ طاها گشت بر احديان و جاییکه در جلو بودند حمله آور گشته ده در دهادزده
نفر ابجر و حج و زخمی ساخت آخر الامر به سه تیر بند وق کار او ساخته شر او را از بند های خود ادرو ساختم در هستم منصب پیر پیران
که هزاری ذات و چهارصد سوار بود هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار مقرر گشت در نهم حسب الاتصال فرزند خرم بر منصب
خان جهان هزاری ذات و سوار افزوده شد که شش هزاری ذات و سوار بوده باشد. و یعقوب خان که به هزار و پانصدی ذات
و هزار سوار سفر فراز بود به دو هزاری ذات و یک هزار و پانصد سوار سر بلند گردید بر منصب بیلول خان بیانه پانصدی ذات و سی صد
سوار افزوده شد که هزار و پانصدی ذات و هزار سوار بوده باشد و منصب پیرزاده اشرف الدین حسین کاشغی که در صوبه دکن
تر دات مردانه از ادو پسرا و بو قوع آمد و بود از اصل راهنمایی به هزار و پانصدی ذات و هزار سوار مقرر گشت در دهم
ماه مذکور مطابق بست دوم بیع الاول شه هزار و بست دشی وزن فرمی منعقد گشت درین روز دوران اسپ عراق
از طویله خاصه و خلعت بفرزند خرم مرحمت نموده مصحوب بهرام بیگ فرستاده شد هزار سوار بر منصب اعتبار خان افزدم
که هزاری ذات و سه هزار سوار سفر فراز باشد دریا زدهم حسین بیگ تبرزی که دارای سه ایران او را نزد حاکم گلستانه بطرق رسالت فرستاده بود چون بود
نزاع فرنگیان با فرانسیان راه بر پرسید و بود با لمجی حاکم گلستانه ملازمت نمودند و در اس اسپ و چند غور پارچه دکن و گجرات پیشکش اذکر شد درین
تاریخ اسپ عراقی از طویله خاصه به خان جهان مرحمت نموده شد در پانزدهم هزاری ذات بر منصب پیرزاده ایجاد شد که پنج هزاری ذات
و سه هزار سوار بوده باشد در هفتاد هم پانصد سوار دیگر بر منصب پیرزاده از هستم افزوده پنج هزاری ذات و یک هزار سوار گردید منصب صادر خان
هزار و پانصدی ذات و هفت صد سوار از اصل راهنمایی مقرر گشت و ارادت خان بر منصب هزار و پانصدی دشی صد سوار بهمین
دستور سفر فراز گردید بر منصب این را سه پانصدی و یک صد سوار افزوده گشت که هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار بوده باشد سه
تکه ای از روز شنبه نوزدهم ماهده آغاز شرف شد و در همین وقت بعد دا جلوس نمودم از گفتاران شکر هنر متغیر که سی ده دنفر بودند و در
چنگ شهنشواز خان و شکست آن بد انظر بست او پیا سے دولت فا هر ره افتاده بودند یکه را به اعتماد خان پسرده بودم و افظان چنگ
بجهت حفظ او معین بودند غفلت و زریده اور اینگریز اند این معنی بر خاطر من بسیار گران آمد اعتماد خان را دهدت سه ماه از کوئ
مشغ نموده بودم چون محبوس نمذکور بئے نام و نشان بود هر چند تردند نمودند بدست در نیامد آخر الامر فرمودم که سردار آن جماعه را که در
محافل اتفاق نموده بودند بسیاست رسائیدند اعتماد خان درین روز حسب الاتصال اعتماد الدله سعادت کو نش

در یافته چون مدت بود که احوال بنگاه و سلوک قاسم خان خوب شنیده نمی شد بخاطر سید که ابراهیم خان فتح جنگ را که همایت صوبه بهار را یک گونه صورتی داده کان الماس را که تصرف و عمل بندیهاست در گاه در آورده است به صوبه بنگاه فرستاده جهانگیر خان را که در صوبه آزادآباد جاگیر دارد بجا است او به بهار روانه سازم رفاقت خان را بدرگاه طلب دارم در همین ساعت در روز متبرک حکم شد که درین باب فراین مطاعه بقلم در آورده و سزاد لان نعین شوند که جهانگیر خان را به بهار برده ابراهیم خان فتح جنگ را روانه بنگاه سازند و سکنه رجوی را نو اختم بزرگی ذات رسی صد سوار سفر از ساختم به رجبیت و یکم محمد رضا ایلچی دارائی ایران را خصت نودم شهشت هزار درب کسی هزار روپیه بوده باشد با خلعت با مرحمت شد و بر ابرهیم بودی که برادرم شاه عباس بجهت من فرستاده بود تخفه چند از قسم مرصع آلاتی که دنباداران و کن فرستاده بودند با دیگر پارچه ایشان هر چیز و هر فرم که تخفی را شایان بود موافقی یک لک روپیه هزار روپیه بود که هزاره ایلچی نمکور روانه ساختم از نجله پیام ببوری بود که هیچی از عراق فرستاده بود آن پیام را شاه دیده بودند به ایلچی گفتند که اگر درین پیام برادرم شراب نوشیده بجهت من بفرستند شفقت تمام خواهد بود چون ایلچی آنچنانی را اطمینان نمود در حضور او چند مرتبه ازین پیام شراب خورده فرمود که سروش در کابی بجهت آن تیار ساختند و داخل سوغاتها نموده فرستادم سروش بینا کاری بود به فیلان عطار در قم فرمودم که جواب کنایت که آورده بود پروردگار ایشان را مرتبت دوم قرار لان خبر شیر آورده بمان لحظه سوار شده خود را بسیار سانیدم و به سه تپنده دق خلق را از شردو او را از شرف خسیس خلاص ساختم تبع الزمان گردد آورده گذرانید که این گره خشی است در منزل من بچاهم از دنولد یافت و هم چهار دیگر خبیث شده بچه از دیگر سید و رجبیت دنیم فوج اعتماد الدله در میدان جهر و که در شن از نظر گذشت دو هزار خوش اپسه که اکثر مغل بودند و پانصد پیاده تیراند اند و توکی و چهارده زنجیر پیل فوج را بخشان به شمار در آورده بعض رسانیدند که فوج نمکور بسیار کم است و تپوزک بنظر در آمد در رجبیت دششم شیر ماده شکار شد روز پنجم نیمه غرہ اردی بیست الماسی که مقرب خان به صحوب قاصد ان فرستاده بود بنظر در آمد بیست و سه سرخ دنی داشت جو هر مان بیسے هزار روپیه قیمت نمودند فرد اعلی الماس بود بغايت پسند افتاد فرمودم که انگشتی ساختند در سیم منصب یوسف خان حسب الاله ایشان با پاخوم از اصل و اضافه هزاری ذات و هزار پانصد سوار شخص شد و همین منصب چند سه دیگر از امراء منصبداران به تجویز فرزند خود که اضافه حکم شد در همین چون قرار لان چهار شیر در قتل داشتند بعد از گذشتمن دو پسر دله گھڑی با محل متوجه شکار آنها شدم چون شیران بنظر در آمدند نور جهان یکم از من التماش نمود که اگر حکم شود من شیران را بمندوق بزم فرمودم که چنین باشد دو شیر را به بندوق دادی دیگر را به هر یک بد و تپزده اند اخشت تا چشم بر هم زدیم قالب این

چهار شب را پیش تیر از جمادی پرداخت تا حال خپل نفیں نتفنگ اندازی مشاهده نشد و بود که از بالا فیل از درون عمارت شش تیر انداد خته شود که بکے خطای نفتند و چهار دو فرست جشن و حرکت جنبیدن نیا بند به جلد وی این کمانداری بزار اشرافی شار نموده پیک جفت پوچی الماس که بک را پیه قیمت داشت مرحمت نودم در همین روز معمورخان با تمام عمارت دو تیغه نهاده بود

بر خصوص گشت در دهم نویت سیدوارث که فوجدار صوبه او ده بود بعده رسید در داده دهم میر محمد چون استدعه فوجداری نمود او را بخطاب تهورخانی و اضافه منصب سرفراز ساخته به فوجداری بعثت از پرگنات صوبه مستان تعین نودم درست و دوم طاهر نجاشی بنگاه که منبع کوشش انداده بود ملازمت نمود و پیش کشی که داشت نزد راند و هشت زنجیر فیل پیشکش قاسم خان حاکم بنگار با دوزنجیر فیل شیخ مود صود رین روز از نظر گذشت و بسته هشتم به التامس خان دران پانصدی بر منصب عبد الغفار خان

ضاده حکم شد در پیم خرد داد خدمت دیوانه صوبه گجرات از تغیر کشیده میرزا حسین مقرر گشت اور اب بخطاب کفایت خانی سرفراز ساختم در هشتم شکرخان که به خدمت نجاشی گزی نیکش تعین بود آمده ملازمت کرد که صد هر دیوانه ده بیه نزد راند چند روز قبل ازین اوت ساد محمد نایر را که در فن خود از بله نظر ان بود فرزند خرم نجیب طلب فرستاده بود چند مجلس ساز ازو شنیده شد و نقشه که در غزل بنام من بسته بود گذرا پنده در داده دهم ماه نزد کور فرمودم که اور اب برو پیه وزن نمودند شش بزار و سی صدر روپیه فیل خوده دار

بنزیری او عنایت نموده مقرر فرمودم که بران فیل سوار شده وزرها بر اطراف و جوانب خود چیده و پاشیده به منزل خود برد و طالع شد

قصه خوان از ملازمان میرزا غازی در همین روزها از تھمه آمده ملازمت نمود چون بر قلع دشمن حکایت و خوش بیان بود صحبت او به من در افتاده اور بخطاب محظوظ خانی خوش دل ساخته بکنیز از عدد در پیه و خلعت و اسپ دیک زنجیر فیل و پاگلی بد و عنایت نمود بعد

چند روز فرمودم که به روپیه اور بگشند چهار بزار و چهار صد عدد در پیه شد و به منصب دیوانی ذات و بسته سوار سرفراز گردید فرمودم که بهمیشہ در مجلس گپت حاضری بوده ماشد در همین تاریخ شکرخان جمعیت خود را در جمود که در شن نبظر دارد پانصد سوار و چهار ده زنجیر فیل و یک صد نفر بند و پنج بود در بسته و چهارم خبر رسید که مهانگه بنیه را جهان سنگ که داخل امراء کلان بود در بالا پور دلایت بر ار با فراط شراب در گذشت پدر او دهم درین سن سی دو دسالگی بخوردن شراب بیرون از اندازه و حساب ضایع شده در همین رفده است

ع۵ میگویند که شاعری فی البدیله این بیت خواند

نور جان گرچه بعوت زن است	در صفت مردان زن شیر افگن است
--------------------------	------------------------------

لطف این شعر این است که قبل از این که نور جان داخل محل جانگلگر شود زوجه شیر افگن خان بوده است^{۱۷}

بسیار سه کار از اطراط دلایات دکن در راه پنجه و گجرات دپر گنات ماوه به میده خانه خاصه شرفه آورده بودند با آنکه این دلایات به خوش انبیگ معروف و مشهور نند در شهر غنی و کم رشکی و کلام نے انبه کم جا سے برای برای برای این دلایات سکنی همانچه مکرر در حضور فرموده که بوزن دره آورند یک سپرده کپ پاد و بلکه چیزی که زیاده ظاهر گشت غایتیا به خوش آبی دلایت و چاشنی و کم تقلی انبه چهارم که در حالی آگه دانع است زیاده بی همچیع انبه ها سے این دلایات و سایر جا ها سے هندوستان وارد درست ششم نادری خاصه که تا حال با این نفاست نادری نزد دوسری کار من دوخته شده بود جمیت فرزند با خرم فرستاده و حکم شده که بزنده آن نذکور سازد که چون این نادری این خصوصیت داشت که در روز برآمدن از اجیر به قصد تسبیح و دلایات دکن پوشیده بودم جمیت آن فرزند فرستاده شده در همین تاریخ دستار سے که از سرخود پرداشته بودم بجان طور پیچیده بر سر اعتماد الدوکه گذاشتم و اورابین عنایت سر بلند ساختم سقطه زرد و بک نفعه اور بسی مرضع و انجشتری نگین یا قوت همایت خان بطرق مشکیش فرستاده بود از نظر اشرفت گذشت مبلغ هفت هزار روپیه به فیمت رسیده در روز خد کور باران کرم و غایب است اکنون تقاضا گشت آب در ماند و خیل روسے به کمی نهاده بود خلق ازین مرض طرب احوال بودند اخناچه پاکشند، ها حکم شده که به کنار در بام سے نزدیک از نمود و این بعد بارش دباریدن درین روزها بخود جمیت اضطراب خلائق از روی نیارند توجه بد رگاه باری گشتم اهد نهاده بکرم و فضل خود باران ای عطا فرمود که در عرض یک شباهه روز تا لاهاد بر کعا دنا لاهما پرگشت و آن اضطراب خلائق به آمامش تمام ببدل گردید شکرانه این عنایت را به کدام رهان ادا تو ان کرد غرمه ماه تیر علم پوزیر خان مرحمت شد مشکیش را مکه مشتمل بر دراس اسپ و پاره پارچه گجراتی و چند کوزه اچار و مریا بود بنظر در آمد در سوم معزا خبر گز قماری عجد المطیف نام از عالم زاده ها سے دلایت گجرات که چهشیده دران صوبه مشاه فتنه و فساد بود آور دچون گز قماری او باعث رفاهیت خلق بود محمد و سپاس پاری بجا آورد و شد فرمود که مترب خان اورابدست بکه از منصب داران تعینات آنجا بد رگاه فرسته زیند اران نواحی ماند و اکثره امده خوزه مت نموده مشکیش اگذرانیدند در ششم راد اس پسر راجه راج سنگه کچوا به را مشکه راجی کشیده اورابدین خطاب سر فراز ششم پادگار بیگ که در ماوراءالنهر بیادگار قورچی مشهور است دزد حکام آنجا خالی از سبیت و حالت بوده آنده ملازمت کرد از جمله مشکیش اد پیام سطید خطاوی پایه داری شخص افتاد و مشکیش بسادر خان حاکم قند خوار که ندر اس اسپ و نه تغور افسوس نفیسه دود و اند پوست رو باه سیاه و دیگر چیزی بود از نظر گذشت هم درین تاریخ راجه کدینه پیغم نزاین نام سعادت لازمت در پافت و هفت زنجیر فیل نزد مشکیش گذرانید در دهم اسپ و خلعت بیادگار قورچی مرحمت شد در پیغم عبد گلاب پاشان بود لوازم آن روز بجا آورد و شد و شیخ مودود چشمی که از تعینات صوبه بگار است بخطاب چشمی خانی سرفراز گشت دا اسپ بد مرحمت شد در چهاردهم راول سمرسی

پس از اول او دست سلکنگ زینه دار با افسوس ام طازه مت نود سی هزار روپیه دسته زنجیر فیل دیگر عدد پاند ان مرصع دیگر که مرصع پیشگش
گذر را بیند و در پانزده هم نزد قلعه الماس از حاصل کان و آنند ذخیره ای را بیند از آنجا ابراهیم خان فتح جنگ حاکم صوبه بهار مصوب
محمد دیگر فرستاده بود از نظر اشرفت گذشت از جمله یک قلعه چهارده نیم هک دیگر که روپر تهمت شد در همین روز په یادگار
قوه پی چهارده هزار درب انعام مرمت شد و اورا به منصب پانصدی ذات دستی صد سوار سفر فراز گرد منصب تا هار خان بکاری
از حاصل را افغانه رو هزاری ذات دستی صد سوار مقرر داشتم و پسران اعلیّه ده هر یک با افغانه منصب سفر از شدند حسب الایه اس
شا هزاره سلطان پر دیز پانصدی بر منصب ذات ذیر خان افزوده شد درست و هم که روز بیارک چشمیه و دید عهد امداد باز هم درستاد
فرزند پنهان اقبال بابا خرم ب طازه مت رسید و عرائض آن فرزند رسانید مشغله اخبار فتح و دیات دکن که میمع دینا داران آنجا سرحد
بر ربعه اطاعت نهاده بندگی و فرمانبرداری تبول نمودند و مقایلید قلعه ها و حصنهای پنجھیص قلعه احمدزگر را بینظر درآوردند په شکر از این
نعمت عظیی و عظیمه که برای سرخیاز مندی ب درگاه بیهی نیاز نهاده لب بشکر کشادم و داد عجز و نیاز مندی داره فرمودم که تقاریب هی شادیا
نمی ازش در آوردن صد الحمد که نیاز داشت از دست رفقه بصرف او بیا سے دولت تا هر ده در آمد مفسد ای که دم سرگشی و استکبار میزد و بجز و
ناتوانی خود اغترافت آورده مال پس از خراج گذار گشته بیرون این خبر رسیله نور جهان چکم پس اسحاق جلال رسید پرگنه بوده که دویک رسید
حاصل دارد با دعایت نودم اشاره سید تعالی چون افواج فاہر و بولایت دکن و قلایع آنجا در آیند و خاطر فرزند ارجمند بایخیم از اتفاق
آنها جمع گردید و پیشگش دینا داران دکن را که درین مدت این چنین پیشگش بیچیکی از سلاطین عهد و عصر خود نماده اند همراه گرفته په طیجان آنها
در آنده طازه مت خواهد شد امراۓ را که درین صوبه جاگیر دار خواهند بود مقرر است که همراه آوردن تاسعادت طازه مت در یافته مخصوص گردند
ورایات جلال با فتح دیروزی عازم پایه سر بر خلافت میپرسی گرد و چند روز قبل از آنکه اخبار فتح نذکور بر سده شی بدوان خواه حافظ اتفاق
نودم که عاقبت این کار چند نوع خواهد شد این غزل برآمده:

روز همان شب فرقه بار آخر شد
ازدم این قال گذشت اخفر دکار آخر شد

چون لسان الغیب حافظه چین اهل نمود مرایمید و اری تمام دست داد چنانچه بعد از بیست و پنج روز اخبار فتح دیروزی رسید در
بسیار سے از مطالب بپهلوان خواهد رجوع نموده ام و بحسب اتفاق اچه برآمد و میتوخ سطاقت ہمان نجفیده و کم است که خلفت نموده باشد
در همین روز هزار سوار بر منصب آصف خان افزوده اور ابهی چهاری ذات و سوار سفر فراز ساختم و آخر ها سے روز بام دم محل بسیر عمارت
هفت منظر شوجه شدم و ابتداء شام بد و لیحانه بازگشتم این عمارت از احداث یافته ای حکام سابق ماوه است که سلطان محمد خلیج

باشد هفت طبقه قرار داده و در هر طبقه چهار صفه ساخته مشتمل بر پنج بلندی این بین بینار پنجاه و چهار هزار و پنج بیم است و دور پنجاه کیلومتر

از سطح زمین تا طبقه هفتم یک صد و هشتاد و پنجم در فتن و آمدن پیک هزار و چهار هزار و پنجم شارشده در سی و یکم سید عبید الدین راجھا

سیست خانی سرفراز ساخته و به غلطت و اسپ فیل و خبر مرصع سر بلند گردانید مم و به خدمت فرزند بلند اقبال مخصوص ساخته و لعله

که از سی هزار میلیون زیاده می ازد دیدست او بجهت فرزند بلند اقبال فرستادم و نظر بر تجربت آن نکرده چون مدنه میدید بر سر خود

می بشم او را مبارک دانسته بطریق شگون فرستاده شد سلطان محمود خوش خواجہ ابوالحسن نجاشی را به خدمت نجاشی گزی و وانزوی

صوبه بخارا تیم نمودم در وقت رخصت نیلے باز عنایت نمودم آخر ایسے روز پیشنهاد مرداد با مردم محل به قصد سپریل کند که اکثر

جایه دلکش قلعه نمود و است متوجه گشتم شاه ناق خان که از امر ایسے معتبر والد پدر گوارم بود در قبیله این ولایت را به چاگر

داشت عمارتی در انجام ساخته بنا پست و نشین دفر حبشه شب تو قفت نموده بعد ازان متوجه دولت خانه مبارک

گشتم چون از محلص خان که دلوان و نجاشی صوبه بنگاهه بود بعفی سپکیها بعرض رسید از منصب اوسیاری ذات دوست سوار کنم نمود

در هفتم فیل ستی از فیلان مشیکش عادل خان گجرات نام بجهت ران امر سپکه فرستاده شد در یازدهم به قصد شکار متوجه گشتم دیک منزل

از قلعه پامن آدم غایی گشت پاریدگی دیگی بدرججه بود که مطلق ترد و حرکت بسرمه شد بنا بر رفاقت رسیدی جوانات

فعی این عزیست نموده روز پیشنهاد رسیدن گذرا نمده شب جمعه بازگشتم در یمن روزه دایت الدین که در خدمت تو زک و ترد داشت

حضور بیار چپان است بخطاب ندای خانی سرفراز گشت درین برسات بارش بدرججه شد که پیران کهن سال گفتش که این قسم بارانی

دیگر عهد دعصر یاده ارم فریب به جمل روز ابر و باران بود چنانچه گاهی هضرت بزرگ علم طهور بیفرمودند بادو گشت باران ببرنجه

رسید که اکثر عمارتهاست قدیم و جدید از پارامند در شب اول باران دیرن و صاعقه چند سی افتاد که بآن علاحت صد اکم

بکوش رسیده بود در رسیده بست از زن و مرد غلائی شدند در عصنه عمارت شکست و رسانیده شکست در بنا ایسے آن راه یافت پیچ صد ایشان زین لکوئه

نمیسته تماه سه ماه ذکور شدت باد و باران در تریق بود بعد ازان رفته رفته رو به کی هناد داشکشت سپره در یا یعنی خود را چه نویسید و ره و

دشت و کوه و صحراء و گزنه است و معوره عالم معلوم نیست که مثل ماند و جای از هیئت خوبی هر او اعطافت جا و صحرابوده باشد به تحسیص در

فصل برسات درین فصل که از ماه به لی مقرر تابت شده ایست شهاده در رون خانه ایلی لحاف نمی توان خوابید و روزه بانوی که مطلق بایدن

و تغیر جا و نزل اینجا نمی اند ایچه ازین عالم نوشه شود هنوز اند که از بیارے خوبیا بے هنگاست دو چیز مشاهده اقتدار

که در پیچ جا از هند وستان نمیده بود کم یکه درخت گیله خیگی که در اکثر صحرای ایسے این قلعه رسته است دیگر آشیانه مموده که بزبان

پیش

فارسی و ملجم میگویند تا حال همچنان از صیادان خبر از آشیان او نداشته بودند به حسب اتفاق در حمار تکه بسری بر دیدم آشیانه از ظاهر شده در بچه های اورده بود سه پسر از روز نجاشیه نزد هم گذشته با مردم محل به تصدی سپرد تماشای علماء و عمارت سکرتا اب که از احداث یافته های حکام سابق مالوه است سوارش می چون بجهت دارائی دولت صوبه خیاب ب اعتماد الد وله فیل مرحمت نشد و بود در آنهاست راه میلی از فیلان خاصه که جمکت جوت نام داشت با مرحمت نودم زیارت اسلام دان عمارت دلکش بسریده از خوشی و سبزی صحراء است اطراف بغايت خطوط گشتم و بعد از اداء عبادت در سبع شام متوجه مستقر دولت گردیدم در روز جمعه نیمه رباندل نام که جهانگیر قلی خان بطریق مشکل فرستاده بود از نظر گذشت بعضی بساها و فاسها را مخصوص پوشش خود ساخته حکم فرمودم که همچنین نیو شد مگر آنکه من عنایت ننم اول دلگاه نادری که بر بالا است قیا پوشند در ازی قدان از کرمان سرین آستین ندارد پیش آن به تکه بسته بیشود مردم ولایت آذربایجان نادری نام نهادم دیگر جارد شال طوس است که داده بزرگ از خاصه کرده بودند دیگر قیاسے تو گریان و سرآستان چکن دوزی پوشیدن آذربایجان مخصوص خود ساخته بودند دیگر قیاسے حاشیه که علماء است پارچه محراجات را باید بود در دامن دگر یان و سرآستان میدند دیگر قیاسے اطلس گجرانی دیگر چیزهای مکرر شده از هم باشیست که کلا تبون طلاق و قتلره را در آن یافته باشند چون ماهیانه پاره از سواران همایت خان مطابق بر بست سه اپه دو اپه بجهت سرانجام خدمت دکن اضافه شده بود در ثانی احوال آن خدمت با نصرام فرید حکم کردم که دیوانیان آن تفاصیل را از جایزاد باز یافتند آنهاست روز نجاشیه بیست و ششم میانی چهاردهم شهر شعبان که شب برآت بود در یکی از منازل و عمارت ساحل نور جهان سیم که در بیان تلا بهماست کلاغ واقع است مجلس جشن نودم و امراء مقربان را درین مجلس که ترتیب داده بیگم به دطلب داشته حکم کردم که بر دم پیاره و انسام میغفات بتفتفهای خواهش هر کس بدهند بیارست چنان اینها را نمودند فرمودم که هر کس که پیاره نخورد پرشیل مخصوص و حالت خود نشیند و انسام کیا بهما و میوه ها بطرق گذک تقریباً در پیش هر کس نهند عجب مجلسی منعقد گشت در آغاز شام بر اطراف تال و عمارت فانوس با از چرا غمار دشن ساخته چرا غانه بهم دست داد که تا این درجه اعمول ساخته اند شاید در سبع جا شل این چرا غانه نشده باشد جمیع چرا غما و فانوسها عکس در آب اند اخته خوبی بنظر درمی آمد که گویا تمام صحن این تا اب بک میدان آتش است بیار سگنه محله گذشت و میله خواران زیاده از حوصله طاقت پیامهای تناول نمودند

دل از دز نهی شد از استه	بخوبی بد انسان که دل خواسته	بساطه چو میدان هفت فراغ	فگندند در پیش این سبز رکاخ	رخ از دخته هر یک چون جراغ
زیب نمکت بزم پیزت دور	زد شده جلوه گر نازنینان باع			

بعد از گذشتگان سه چهار گھری از شب مردم را خصوت نموده اهل محل را طلب نمودم و تایپک په شش درین موضع نزد بسیار برداشده داد
خرمی و عجیش دادم چون درین شب بعثتی از خصوصیات وست بجم داده بود اول آنکه روز جلوس من بود و یک آنکه شب برات بود و یک روز را کمی بود که همیش از این شریح داده شد و نزد ہمود از روز یا سه معتبر است بنابراین سه سعادت این روز را مبارک شب نام نهادم
در بست و مفہوم سید کا سوچنطاب پر در ش خانے سفر فرازگردید و یک روز چهار شب نهادم بهمان روزگ که مبارک شب نهادم پمن نیک افتاده است
این روز پر عکس به من افتاده است بنابران نام این روز ششم کم شب نهادم که دایم این روز از جهان کم باشد در روز دیگر خبر مرصع پیادگار
تو را چیزی بر جمیت شد و فرمودم که اور را بعد ازین یادگاری میگفتند باشند بچ سنگ پسپر راجه هما سنگ را که در سن بیست سالگی است طلب
نموده بودم درین روز ہالملاز است نمودیک زنجیر فیل مشکیش گذرانید یک پرده سه گھری از روز مبارک شب نهادم دوم شهر پور ماہ پر قصده بر
بجانب نیل کند و آنکه در سواری وست داد و از آنجا به صحرائے عیدگاه برپا لای پشته که نهادم سبزی دخمری دارد گذار افتاب گل چشم
و دیگر ربا چین صحرائے بدرجہ شکفتہ بود که برہر طرف که نظرمی افتاد عالم عالم سبزه و گل مشابه و میگشت پاک په راز شب گذشتہ بدست را
بجاوون داخل گشتم چون مگر نمود کو ریختند که از کبیله صحرائے یک قسم شیرینی پیم میرسد که اکثر در دیشان داریاب اجنبی از اوت
خود می سازند در حمید تقویص آن شدم غایر شد که میوه آن چیزی ریختنی بشه خلا دست است غایتیاً در پا بان طرف صنوبری شکل
که اصل میوه کیله ازان بردن برمی آید یک پارچه شیرینی بشه که بعینه طعم دفره و توام پاکوده دار و ظاهر میگردد که مردم آزاد نا دل
می نمایند و ذائقه از ادراک لذت آن بسیار مختلف میشود در پاپ کبوتر نامه بر سخنان نیز بگوش رسیده بود که درمان خلفای بی عبار
کبوتران بعد اد سے را که نامه بگویند والحق که از کبوتران صحرائے ده پانزدهی کلان پر ہستند آموخته میگردند بکبوتر بانان فرمودم
که اینمار آموخته کشند و این کبوتر بانان چند خیتی را چنان آموخته کردند که در اول روز که از ماند پرداز آنها می نمودم اگر کثرت باز ان
بسیار می شد نهایت شدند نیم په بلکه تایپ دنیم په پر اپور میرسدند اگر ہوا بغاوت صاف می بود اکثر سے در یک په میرسدند و بعثتی
کبوتران را چهار گھری هم رسیدند در سوم عرض داشت با با خدم مشعر برآمدن افضل خان در اسے رایان رسیدن ایچان عالمی
و آوردن مشکیش ہا سے لاقن از جواہر و مرصع آلات دنپلان داسپان که در پیغام جدی دھرے دھرے انجینیون مشکیش نیامدہ بود و ان طمار شکر لذتی
بسیار سے از خدمات دولت خواہی خان مشارکیه و دفا بقول دحمد خود نمودی و انتہا س فرمان غایت عنوان در بارہ او مزین
نحو طایب فرزند سے و دیگر غایبات که تا حال درشان اوصا در نگشته بود رسید چون خاطر فرزند مذکور بغاوت غزی و انتہا س او
بجا و د حکم فرمودم که مشیان عطا در قلم فرمائے با اسم عادل خان مرقوم ساختند مبنی بر احوال شفقت و محبت و در تعریف القاب

او و ده روانده هر چند در یا مام سابق نوشتہ پیشنهاد فروخته و قید شد که او را در فرایمن مطاعمه فرزندی نوشتہ باشد و در صدر فرمان نقل
خاص این بیت مرقوم گردید +

شدنی از انتها شاه خرم	[ب] فرزندی مشهور عالم
-----------------------	-----------------------

در روز چهارم فرمان ند کور بالقول فرستاده شد تا فرزند شاه خرم نفل را ملاحظه نموده حمل را رد آنہ ساز در روز بسیار کشیده ننم با ایل
 محل بجانه آصفت خان رفته منزل او در حوالی دره واقع بود در نهایت لطافت و صفا دخندے دره و یگر بر اطراف دارد و چند چا ایشان را
 جاری دو رختان انبه و غیره در نهایت سبزی و خرمی سایه افگن گشته فریب بد و بست دسی صد گل کیوڑه در یک دره است محلاً
 روزه ند کور در نهایت شلگفتگی و خرمی گذشت و مجلس شراب شنخند گردید با مراد نزدیکان پیاله امر حمت شد و شکش آصفت خان نپندر را مر
 اکثر نفایس پوچنچه سپند خاطر افتاد برداشتہ تنه را با دعایات کردم در یعنی روز خواجه میر ولد سلطان خواجه که از خدمت نیکش بمحب
 طلب آمده بود ملازم است نمود یک قطعه اعلی و دودانه مرد ایند و یک زنجیر فیل شکش گذرانید راجه بحیم نزین زینه اردو لایت گدینه به منصب
 هزاری ذات و پانصد سوار سر افزار گردید و حکم شد که جا گیریم از طلن او تنواده دینه در دوازدهم عمر خدا است فرزند خرم رسید که راجه بحیم
 ولد راجه باسو که زین دلایت امیل برقانه کاگزه است تهدید نماید که در عرض یک سال آن قلعه را به تصرف او بیا سے دولت فاہر
 در آور دو خط تهدید اور این بر فرستاده بود حکم شد که مطالب و دعایات که دارد فرمیده و خاطر نشان خود ساخته راجه ند کور را رد آنہ ملازم است
 سال و ناسرا بحیم مهات خود نموده بجانه است ند کور متوجه گردید در یعنی روز که یکشنبه دوازدهم پاشد مطابق غرہ رمضان بعد از گذشت
 چهار گھری و بیفت پل صیبه فرزند ند کور از مادر شاهزاده ایه ریگ که دختر آصفت خان باشد تو لدیافت دسمی به رو دشنه آرد ایکم گردید
 چیت پور که در حوالی ماند و واقع است چون به قلعه ای بی سعادتیها ادر اک آستانه بوسی نه نمود فدا شئ خان را فرمودم که با چندے از
 منصب داران و چار صد پانصد نفر بر قی انداز بر سردار فتحه دلایت اور ابتدا زند در پیزد هم یک فیل به فدائی خان و یک فیل به میر قاسم ولد
 سید مراد مرحمت شد در شانزدهم چه منگه دلدار راجه هما منگه که در سن دوازده سالگی بوده باشد به منصب هزاری ذات و پانصد سوار سر افزار
 گردید میر میران ولد میر خلیل اللہ یک زنجیر فیل که خود پسند نموده شد و یک فیل به ملاعهد الشارع نهایت کردم بحیچ پسر راجه بگرماجیت به دلیل
 بعد از فوت پدرش از صوبه دگن آمده ملازم است نمود یک صد هزار گذره ایند در بیفتدهم بعرض رسید که راجه کلیان از دلایت از ریس
 آمد و اراده آستانه بوسی دارد چون در باب او حکایات ناخوش بعرض رسیده بود حکم شد که او را بالپرسش به آصفت خان به سپارند
 نهایتی مخفانه که در باب او ند کور شده است نماید در نوزدهم یک زنجیر فیل بچه منگه مرحمت شد در بیشم دلایت سوار بر منصب

لیشوار و محبت گردید که منصب او از اصل را خنثی کرد و هزار دو دیست سوار بوده باشد و در بست و سوم العداد
آنچنان را بخطاب رشید خانی آمینه از داده پرم فرم خاصه عنایت نبودم فیلان پیشکش راجه کلیان سنگ که شهره زنجیر فیل بو دار نظر
گذشته شانزده زنجیر فیل داخل فیل خانه خاصه شد و زنجیر را با مرحمت کردم چون از ولایت عراق خبر وفات والده میر میران
د خضرشاه سمعیل شانی از طبقه سلاطین صفویه رسیده بود خلعت بجهت او فرستاده اور از لباس تغیرت برآوردم در بست و سوم
ندائے خان خلعت یافته با تفاوت برادر عش روح العد و دیگر منصبید ار این به تنبیه زیند ارجحت پوری مرض کشند در بست و سوم
به قصد نماشانه نزدیک اشکار آنخد و داشت قلعه فرد آمده با اهل محل متوجه گشتند و بد و منزل کنار آب مذکور محل نزول اجلال گشت
چون پسره دیک پس از داشت زیاده از یک شب توقف نیفتاد روز دیگر به تار پور آمده روز جمعه سی دیکم مراجعت واقع شد
در غرہ مهرماه به محسن خواجه که در خواهش اینها در اینه آمد و خلعت و زنجیر را پیش کرد و مرحبت شد در دوم بعد از تفھم مقدماتی که در باب
راجه کلیان بعرض رسانیده بودند و آصفت خان به تفھم آن مأمور بود چون بینناه ظاهر گشت سعادت آستانه بوسی در یافته یک صدر
صر و زنجیر از روپیه نذر گذرانید و پیشکش او که یک سنگ مرد گردید بمشتمل بر شاد رانه دو قطعه لعل دیک پوچی که یک قطعه لعل و دو داش
مرد ایند را شدت داشت و صورت اسپ طلا مرصع بجو این را نظر گذشت عرضه داشت فرائے خان رسید که چون افواج قاچره برویت
جهت پور آمدند زیند ارجمند اینجا فرار برقرار اختیار نبوده تا ب مقاومت نیا در رویلات ارتبا راجح حادثات رفت احوال از
کرده خورشیدیان است دارایه دارد که بدرگاه جهان پناه آمده طریقہ بندگی را طاعت اختیار نماید روح احمد را پا گویی به عقب
او فرستاده شد که اور این دست آورد و بدرگاه آرد یا آذر و ادی ادبار سان در زمان و متعلقان اور اکه بیان ولایت زیند این اینه
در آمده اند چند در آورده در چشم خواجه نظام چارده عدد داشت که از بند رمو خابود آورده گذرانید از بند رند کور په سورت در عرض چهارده
سوزه آورده بودند و از سورت بماند و پیشست روز آمده بود کلآنے از آنند کور په این امار گھنیه بندانه و این امار بادان
و ناز کے دار در شاد ای برا امار گھنیه زیارتی پیکند و نیم خیر رسید که روح العد بدیمی از دیهات آن نواحی میرسد و بد و خیر میرساند
کر زنان و متعلقان جیت پوری دین دینه است بقصد تفھم در بدن دینه فرد آمده کسان میفرند و مرد می را که درین دینه بوده
حافظ میساند در اینه تحقیق تفھم بیکه از فدویان زیند ارم کور په میان مردم دینه در آمده در چنیکه مردم جایجا فرد آمده بودند
و روح العد با چند سرخت برد و بربلاعه فایچه شسته بوده است آن فدوی خود را به عقب سراور ساند و برجمی باد پس از
و آن برچمی کارگر اقتاده سر از سینه او بر می آور دکشیدن برچمی و اصل گشتن روح احمد مقارن یکدیگر واقع میگردند و چند سر
نمودند

بودند آن مرد ک را به جننم بینستند و مجموع مردمی که متفرق فردا شده بودند سلاح پوشیده و بر سر دیمه روانه بیشوند آن خون گرفتند
پس شامت جادا دن مجا لفان در نهر دان در پیک ساعت بمحیی به قتل برسند زنان و دختران آنها پسند گرفتار میگردند و آتش در روی
زده چنان میگذند که پنجشنبه خاکستری بپندرندی آید و تمامی آن مردم جسد روح اعدای ابرد اشته خود را به فدا کنے خان طحقی سازندگانی
و کار طلبی روح ائمه سخن نبود غایب ایضاً غفلت این شعبد و پنجشنبه چون آثار آبادانی دران ولایت گماند ریبند او آنجا به کوه و جبلی خواهد
خود را پنهان و گتام ساخت و به فدا کنے خان کس فرستاده التماس عفو گناهان خود نموده حکم شد که اوراق قول داده بدرگاه آوردن منصب
مردت خان از اصل داعفانه بشرط نیست و باود ساختن هر بیان ریبند از خد رکو شد که مشردین از و آزار نامم می یابند بد و هزاری ذات
د هزار پانصد سوار مقرر گشت در پندردهم راجه سویح مل ب همراهی تقی خوشی ملازم با اخرم آده ملازمت کرد مطابق که داشت مجموع بعض
رسانید سرانجام خدمتیکه تعهد نموده بود به داجی شد و حسب التماس فرزند مشاور ایله به عنایت علم و نقاره سرپندی یافت به تقی که
همراهی او یعنی بود کچوہ مرصع شفقت شد و مقرر گشت که سرانجام کار خود نموده بزودی روانه گرد و منصب خواجه علی بیگ میزرا که بحفظ
د حاست احمد نگر تعین یافته و پنجهزاری ذات د سوار حکم شد بیور الدین قلی دخواجی طاهر دید خان محمد درنهضی خان دولی بیگ
بهر کدام یک رجب پیل رحمت نمودم در پندردهم منصب حاکم بیگ از اصل داعفانه هزاری ذات د دیست سوار مقرر گردید در همین روز راجه
سویح مل را خلعت دیل و کچوہ مرصع و تقی را خلعت داده بخدمت کانگره مخصوص ساختم چون فرستاده های فرزند بلند اقبال شاه
خرم با امچیان عادل خان و پیشکشها پیکه فرستاده بود داخل بر بانور شدند و خاطر آن فرزند بالکلیه از همات صوبه دکن جمع گشت حسب
صوبگی برادر خاندیس و احمد نگر به پس سالار خان گمانی التماس نموده شاهنواز خان پسر اور اکه در حقیقت خان گمانی جوان است باد و از
هزار سوار موجود به ضبط ولایت مفتوحه فرستاد و هر چاده محل را بجا گیری که از معتبران فرار داده بند دیست آنجا بر دشنه که لائق دمنا
و سرانجام نموده داز جمله لشکر که بهر ای آن فرزند مقرر بود موافقی سی هزار سوار بیفت هزار پیاده بر قی انداز در انجا گذاشته تند مردم
را که بیست و پنجهزار سوار د هزار توپ پی بود همراه گرفته روانه ملازمت شد و تاریخ روز پیارک شنبه بیستم هر ماه آئی سنه دوازده جلوس
موافق یازدهم شهر شوال هزار بیست و شش هجری بعد از گذشت سن سه پندریک گھری در قلعه ماند و به بیار که دفرخی ساعت ملازمت
دریافت مدت مفارقت پانزده ماه دیگر ده روز کشید بعد از تقدیم آداب کورنش وزمین بوس بالا مجهود که طلبیدم داز غایت محبت
وشون بی اختیار از جای خود برخاسته در آغاز عاطفت گرفتم چند امکه اور آداب دفر دنی بماله نمودم در عنایت شفقت از خود
وزر پیک بخود حکم شش سن فرمودم هزار اشرفی د هزار د پی به صیغه تدریج هزار اشرفی د هزار د پی به برسی تصدیق معرفت داشت د چواه

متتفقی آن بود که پیشکش با خود را نام بنظر درآورد فیل سرناک را که سر علقه فیلان پیشکش عادل خان پو دبا صندوق پیوه از جواہر نهیں درین وقت گذرانیده بعدها زان به بخشان حکم شد که امراء که بهراه آن فرزند آمده اند به ترتیب منصب ملازمت نمایند اول خان جهان به سعادت ملازمت سرفرازی یافت اور را باطل بپیشکش کرد دلت قد مبوس امتیاز بخشدم هزار هزار روپیه تدری و صندوق پیوه پر از جواہر در صع آوات پیشکش گذرانیده از پیشکشها سے او اپنے مقبول انتاد چهل هزار هزار روپیه قیمت شد بعد از آن عبد الله خان آستانهوس نموده صد هزار نفر آورد و آنگاه مهابت خان بزمین بوس سلطنتی یافت بعد هزار هزار روپیه نزد دگری از جواہر در صع آوات پیشکش گذرانیده بک لک دست و چهار هزار روپیه قیمت آن شد از تجلی علی است بوزن یازده تنقال که ساگذشتہ در اجیر فرنگی بیت فردختن آورده بود دلک روپیه بایک در جو هر یان هشتاد هزار روپیه قیمت می نو دند بنابران بعده راست بیاند بازگردانیده برد چون به بران پنور میرسد مهابت خان بک لک روپیه از دیگر بعد از اینکه راجه بهادر شکم ملازمت نموده هزار روپیه نفر و قدر سے از جواہر در صع آوات پیشکش گذرانیده و چهارین داراب خان پسر خانخانان و سردار خان برادر عبد الله خان و شیخاعت خان عرب دریافت خان و شیخاع خان و متهد خان غشی و اودارام که از سرداران عده نظام الملکی بودند بقول فرزند شاد خرم آمده در سلک دلخواهان فتحلم گشته و دیگر امرا ترتیب منصب ملازمت نو دند بعد از آن دکلاسے عادل خان دولت زمین بوس در یافته عرض داشت اور اگذرانیده پیش ازین بجدد دست فتح را منصب بست هزاری دده هزار سوار به فرزند اقبال مند محبت شده بود چون چشم خبر و گن شافت بخطاب شاهی اختصاص یافت الحال بجلد دست این خدمت شایسته منصب سی هزاری و بست هزار سوار بخطاب شاهجهان عنایت فرمودم دلکم شد که بعد ازین در محلین بست آین صندلی نزدیک به نجت می نماده باشند که آن فرزند شنید و این عنایت مخصوص بآن فرزند که پیش ازین در سلسله نارسم نمود و خلعت خاصه با چار قب زربفت دوزگر چنان و سرآستین و حاشیه دامن مردارید و خته که بچاه هزار روپیه قیمت داشت و شمشیر در صع با پرده در صع و چشم در صع مرحمت شد بجهت سرفرازی او خود از جهود که پائین آمد و خواجه از جواہر دخوانی زبر سرا و مثار کردم و فیل سرناک رانز دیک طلبیده دیدم بی تکلف اپنے از تعریف دخوبی این فیل شنیده شد بجا سے خود است دکلاسے دارا شکی دجال و خوش نعلی تمام عباره است درین خوبی فیل کشیده شد از بسک در نظر ممقوبل انتاد خود سوار شده تادردن و دلخواه خاص بجهود از دز بر سرا و مثار کردم دلکم فرمودم که درون دولت خانه می بشه باشند و باین نسبت نورنجهت نام او نماده شد روز جمعه بست و چهارم راچه بحر جیوز میندار بلکاش آمده ملازمت نمود نام او پر نابست و راجه آنخا سارکس که بوده باشد بحر جیوز یگونه قریب بهزار و پانصد سوار موافق نهاده بجهت

در وقت کار تاسه هزار سوار هم سامان میتواند کرد ولایت بکلانه در میان گجرات و خاندیس و دکن واقع است در قلعه مشتمل دارد سایر روایتی در جون ما پیر در میان معمور است خود را انجام چشید. لکن بکلانه چشمهاست خوش و آبهاست روانه دار داشته انجام چنایی طبق دواییده بیشود از ابتداست غورگی تا آخرین ماه می کشد انگریش فراوان است اما فرد اعلی نیست راجه ند کور با حکام گجرات و دکن و خاندیس صریح است دار او ملایت از دست نداده غایی خود بیدن بیکله ام نمی رفتند جون از بناهای خواستی که درست تهرت به لکس او در از ساز و به جایت دیگری از آسیب دیگری محفوظ بماندی بعد از آنکه ولایت گجرات و دکن و خاندیس بصرت خضر عرش آشیانه در آمدند به بر پا پنور آمد و سعادت زیب پس دریافت و در سلاک بند و گلستانه بنشب سه هزاری سفر از شد در میلا که شاهجهان به برپا پنور رسید یازده زنجیر فیل پیشگش آورده ملازمت نمود در خدمت آن فرزند پدر گواه آمد و در خور اخلاق دنبندگی بتو اطهد و مراعجم خسروانه سر بلندی یافت و په عنایت شمشیر مرضع فیل دا سپ دخلعت متدار گشت پواد رضید روز اگشتر از یافوت دالماس دلیل بد و رجست نمود روز بیارگ شنبه بیت و مفتقم نوبه جهان چشم جشن فتح فرزند شاهجهان کروه به شاهجهان تخلعتهای گران ببا ابانادری که به گلهاست مرضع در فاریده باسے نهیں آراسته بود و سریع مرضع بکواه نادر و دستار با طره مردانه و کمر سبسلیل مردارید و شمشیر با پرده مرضع با پچول کثاره و همه مردارید و دا سپ که سیکے زین مرضع داشت دلیل خاصه با دو ماوه قیل عنایت نمودند و بگھنین بفرزندان و اهل حرم او خلعت باسے و تغور باسے اقشہ با قسام زرین بخشیدند و بنه های ایمه او را اسپ دخلعت و خیز مرضع و غام فرمودند به جهت سه لکس رو پیه صرف این جشن شده باشد در سیمین روز عبد الله خان و سردار خان برادر اور اخلعت و اسپ عنایت نموده بسی رکارکا لپی که بجا گیر آنها مقرر شده بود رخصت فرمودم و شجاعت خان را نیز بجا گیرش که در صوبه گجرات تنخواه یافته رخصت داده خلعت فیل رحمت شد و سید حاجی را که جاگیر دار بیار بود اسپ بخشیده رخصت نمودم چون مکر بعزمیز که خاند و ران پیرو ضعیف شده چنانکه با پرتاب قطره و ترد و خار و صوبه کابل و بنکش سر زمین قتلته خیز است و بجهت استیصال افعانان پیشسته سواری و حرکت لازم دارد از انجا که اختیاط شرط جهانداریست همان بخت خان را بصاحب صوبگی کابل و بنکش تسلیم فرموده خلعت عنایت کردم و خاند و ران بجهوست ولایت پنجه سفر ازی سر فرازی یافت ابراهیم خان فتح خیک چل و شتر زنجیر فیل از بیار پیشگش فرستاده بود بنظر گذشت درین ایام بجهت من سون کیله آوردن تا امر و زار از ن قسم کیله خورد و فشنه بود و در کلی مقدار یک انگشت بوده باشد نیله شیرین و راست مزه است پیچ نسبت بدیگر اقسام کیله ندارد غایی خان لے

از شنطے نیست چنانچہ دو عدد دا زان من خوردم اثر گرانی در خود یافتم و دیگران میگوئند که تا بهشت و هشت میتوان خورد
اگرچہ کیلئه در اصل قابل خوردن نیست اما از اقسام او انجیچه تو ان خورد و بین است و بس اسال تا بیست و سویم
ماه ہمنقر بخان ابته گجرات را بڑاک چوکی رسائید درین تاریخ شنیده شد که محمد رضا ایلمجی برادر حشمت شاه ہمباش در آگرہ
بپرس اسہال دلیعت حیات پسر د محمد قاسم سود اگر را که از پیش برادرم آمده بود و صی خود ساخته حکم فرمودم که بوجب
وصیت اسباب واشیاے او را بخوبیت شاه رساند تا ایشان در حضور خود پور شہ مرحوم لطف نمایند بسید کسیر و بخت حشان
کلاسے عادل خان خلعت دفیل مرحمت شد روز بیارک شنبه سیزدهم آبان ماہ الٰی جہانگیر قلی بیگ ترکمان که بخطاب
جان پس از خانی سرفراز است از دکن آمده طازمت نمود پرش در سلاک امراء ایران انتظام داشت در زمان عرش
آشیانی از ولایت آباده بو منصب ھنایت نموده بصوبہ دکن فرستادند دران صوبہ نشووندا یافت اگرچہ نایاب مکر رجبارے
خدست او شده بود در نیوالا کفرزند شاه جہان بہاذ است رسید و از اخلاص و جان پس ای د معروض داشت حکم فرمودم
که جریدہ بدرگاه آمده سعادت طازمت در یاد و باز مراجعت نماید درین روز او دارام را منصب سه هزاری و هزار
پانصد سوار سرفراز ساختم ذات او بہمن است و پیش عنبر اعیان تام داشت در وقیکہ شاہنواز خان پسر عنبر مرفت
آدم خان عجیبی و جادو را کے دا پوراے کا تیہ و او دارام و چندی از سرواران نظام الحکم جدا شده نزد شاہنواز خان
آمده بودند و بعد از شکست عنبر باز بلا کمترهاe عادل خان و فریب عنبر از راه رفتہ ترک بندگی دو لمحہ ای نمودند عنبر
آدم خان سو گند مصحف خوردہ اور اغافل ساخت و لفربیب گرفتہ در قلعہ دولت آباد محبوس گردانید و آخر اور اکثر
پابوراے کا یتہ دار دارام برآمہ بسرحد عادل خان رفستند عادل خان در ملک خود راه نماد در ہمان چند روز پابولی
کا یتہ بغایب و غدریکے ازا آشیان نقد ہتی در باخت و عنبر فوجی پسر او دارام فرستاد او جنگ خوب کردہ فوج عنبر را
شکست داد بجا زان دران ملک نتوانست بود خود را بسرحد ولایت باو شاہی امراحت د قول گرفتہ با اہل دعیل
خویشی و پیوند بخدمت فرزند شاه جہان آمد و آن فرزند او را با نوع ھنایت و اقسام رعایت سرافراز ساخته خوب
سے هزار بیانات دیک بزرگ سوار اسید و اگر دا بیندہ بھراہ بدرگاه آور و چون بندہ کار آمدی بود پانصد سوار دیگر اضافہ
مرحمت نمودم و شہباز خان را ک منصب دو هزار بیانات دو هزار و پانصد سوار داشت پانصد سوار دیگر افزوده بفوجداری
سرکار سارنگبور و بعضی از صوبہ ماوه گیعنی فرمودم بخان جہان اسپ خاصہ دفیل مرحمت شد روز بیارک شنبہ و ہم ماہ

ذکور فرزند شاه چنان پیشکش‌هاست خود را بنتظر در آورد و با هصر و مرصع آلات و قوش نفیسه و دیگر لفایس و نوادر تمام و صحن جرد که تبر تیپ چیده نیلان و اسپان را با سازه‌هاست طلا و نقره‌گذاشت و برابر داشته بود بجهت خاطر جوی او خود از جهود که پائین آمد و تفصیل دیده شد از آنجلو لعل است نفیس که در بندر کووه بجهت آنفرزند بیلن دوک و پیه و قیامع نزد همان دزنش نوزده تا نک که هنده شقال و پنج و نیم سخ باشد در سرکار من لعل از دوازده تا نک بشتر بخود چهارین نیزه سان قیمهوت خنثیور داشتند - دیگر نیلی است از باست پیشکش عادل خان شش تا نک و هفت سرخ یک که در پیه قیمهوت سده تا حال باین کلانه و تقاست و خوشرنگی و شادابی نیم در نظر نیاده هم دیگر الماس جمکوره است از با بعد عادل خان وزن یک تا نک و شش سرخ چهل هزار روپیه بنا کرده اند و جه نسیمه جمکوره تا نک در دکن سبزی است که آن را ساگ جمکوره میگویند در تیکه مرتفعه نظام الک بر ار را فتح کرد روزی بآهل حرم خود بسیر بارغ رفت و بدیکه از خواتی در میان ساگ جمکوره این الماس را یافته بیش تعلم الماس برداز آن روز با الماس جمکوره شرت گرفت و در فرات احمد نگره تبرت ابراهیم عادل خان که الحال بست در آمد به دیگر زمر دیست هم از پیشکش عادل خان اگرچه از کان نواست اما بغايت خوش زنگ و نفیس چنانچه تا حال این طور دیده نشده به دیگر ده مردادی دیکه بوزن شصت و چهار سرخ که در شقال و یازده سخ باشد بیست و پنج هزار روپیه قیمت شد و کم شانزده سرخ در نهایت غلطانی و لطافت دوازده هزار روپیه بیست نزد هم دیگر الماسی است از با بعد پیشکش قطب الک بوزن یک تا نک سی هزار روپیه قیمت نزد یکصد و پنجاه فیل از آن جلسه فیل با سازه هاست طلا از زنجیر و غیره و نه فیل با ساز نقره اگرچه بیست فیل داخل حلقة خاصه شده اما پنج فیل نایت کلان دنایه است آدل نور بجهت که آن فرزند روز مازست گذرانید یک لک و بیست و پنج هزار روپیه قیمت قرار گرفت دیگر هم پس از با بعد عادل خان یک لک روپیه تیست نزد هم در همن سال نام نهادم دیگر بجهت بلند هم از پیشکش او یک لک روپیه بیست نزد چنانچه گرانبار نام نهادم دیگر فیل قد و سخان و فیل امام رضا از باست قطب الک اینها را نیزه هر کدام یک لک روپیه بیاشد دیگر یکصد راس اسپ عربی و عراقی که اکثر اسپهاست خوب بدواز ان جله سه اسپ نهایه از مرصع داشت اگر پیشکش‌هاست آن فرزند اینچه از حاصله خود دنیا داران دکن گرفته است تفصیل مزوم گرد و بطول نیشند بخلاف اینچه از پیشکش‌هاست او مقبول اقتصاد موافقی بیست لک روپیه شود سوا این قریب بدوک و لک روپیه بالده خود نور جهان نم پیشکش نزد دشعت هزار روپیه بدیگر والده بادیگران نگذرانید مجموع پیشکش آنفرزند بیست و دوک و شصت هزار روپیه

که هفتاد و پنج هزار تومن رایج ایران و شصت و هفت لک و هشتاد هزار خانی رایج توران باشد و پسین پیشکش درین دولت ابد پیوند از نظر نگذشته بود توجه و عناصر بسیار به و نوادم در حقیقت غریز نمای که شایان بطف و شفقت باشد او است نهایت رضامندی و خوشبودی از و دارم است تعالیٰ او را از عمر و دولت برخورد اراده چون در مدت عمر شکار نیل نکرده بودم و میل دیدن ولاست گجرات و تماشای دریا بشه شور ہم داشتم و مکر قراولان رفته فیلم اسے صحرائی دیده جانشی شکار قرار داده بودند بجا طرز بسید که سیر احمد آباد و تماشای دریا نموده وقت برگشتن که ہوا گرم شود و موسم شکار فیل شود شکار کرد و متوجه بدارالملک از آگرہ شوم پایان چنیست حضرت میرزا ازمانی و دیگر بگیان داری محل را با سباب و کارخانه خانات زیارتی روایت آگرہ ساخته خود پاچمی که از همراهی آنها اگر زیست برسم سیر شکار متوجه صوبہ گجرات شدم و شب چھوٹ آبان ماہ بسیار کی و فرنخی از مازد و گوچ کرده در گناه تال علیچ فرود آمد و شد صباح بشکار رفت که نیله گاو بندوق زدم شب شنبه بهما تجان را اسپیل خاصه عنایت نموده بجنگست صوبہ کابل و بکش رخصیص فرمودم بالناس اور شید خان را مخلعت و اسپ و فیل و بخوار صبح مرحمت نموده بگیک و تعین کردم ابراهیم حسین را بخدمت بخشیگری دکن سرفراز ساختم و بیک حسین بو اقمعه نویسی صوبہ بذکر مقرر شد راجه کلیان پسر راجه ٹولڈل که از صوبہ اوڑیسہ آمد و بودجهت تقصیرات که باعث نسبت عی کرده بدر روزی چند از مصادفات کو رتش محرومی داشت بعد از تحقیق بگینا ہے اوفطا ہر شد اسپ و خلعت عنایت نموده چهراء هابت خان بخدمت بیگنش تعین نمودم روز دشنبه بکلاسے عادل خان طره انسے مرصع بطرح دکن مرحمت شد بکنه هزار و پیو دیگر چهار هزار روز پیغمبیر و اشت چون افضل خان و رائے را بان و کلاسے قریز شاه جهان این خدمت را چنانچہ شرط بندگی سنت و خدمتگاری تقدیم رسانیده بوند هر دو را بزرگی منصب سرفراز فرموده رائے را بیان در اخطاب پکرماجیعه که در ہندوستان خطاب عده است ممتاز ساختم والحق بندہ شاکسته قابل تربیت است روز شنبه دوازدهم بشکار رفتہ دو نیله گاو ماده را ببندوق زدم چون ازین منزل شکار دور بود روز دشنبه چار و نیم کرده کوچ فرموده در موطن کیدن مزود آدم روز دشنبه پانزدهم سه نیله گاؤ زدم پکے از آنها که کلان گز بود دا زدہ من بوزن دلکشا درین روز از میرزا رستم غریب خطاب گذشت ظاہر ایندیق را ہاشم شاه سر راست کرده اول یک تیرمی انداز و باز بندوق را پرسکند چون جوش بسیار روان بوده بندوق را بر سینه خود نگیرد داده غلوت را زیر دنمان می گند که درست شود و گرفتگی داشته باشد قضا را درین وقت فتیله باشناز میرسد و بالا سے میرزا جانیک سر بندوق نهاده بود و مقدار کف دست می سوزد

چنانچه روزی هایے دار و در پست و گوشت فرمی نشیند و خیلے جراحت شود والم بسیار بسیار زار سید روز یکشنبه شانزدهم چهار نیله شکار شد سه ماهه نیله گاوه دیک بوکره نیله گاوه روز مبارک شبینه بسیار دره کوشیده که آیشوارے داشت و نزد یک په از ده واقع بود رفته شد اگرچه درین ایام آب کتر داشت اما چون دو سه روز پیشتر محاجه آب از بالابسته بودند و نزد یک رسیدن من گذاشتند بغايت خوب بيرخخت ارتفاعش بست گز بوده باشد از فراز کوه جدا شده بسیار زیاد درین قسم سر راهی غنیمت است پیالهایے معقاو را بر لب آب و سایه کوه خورده شب به آرد و آدم درین روز زینه ارجمند پوری که با تماش فرزند شا بهمان گناه او نجشیده شده بود دولت آستانه بوس در یافته روز جمعه هر هزار یک نیله گاوه کلان دیک بوکره و روز شبینه نوزدهم دوماه شکار شد چون قراولان عرض کردند که در پرگنه حاصلپور شکار فراوان است ارد و بی کلان را درین منزل گذاشتند روز یکشنبه بیشم با جمعی از بنده هایه نزد یک بحاصلمپور کسر کرده مسافت داشت شتاقم میر حسام الدین ولد میر جمال الدین حسین انجو که بخطاب عقده الدوله اختصاص دارد بنصب هزار بیانات و چهارصد سوار از اصل و اضافه سرفرازی یافت یادگار حسین قوش بیگی و یادگار قورچی را که بخدمت بگش تعین شده اند فیل مرحمت نمودم درین تاریخ انگو حسینی بیدا نه از کابل رسید بغايت تروتازه آمده بود و زبان این نیازمند درگاه ایندویی از ادائی شکر نعمتهايے او قاصر است که با وجود سه ماه مسافت راه انگور کابل در دکن تازه تازه میر سید روز و شبینه بست و یکم سه راس نیله گاوه خود روز شبینه بست دویم یک نیله گاوه نزد سه ماهه در روز یکم شبینه بست سوم یک ماهه شکار شد روز مبارک شبینه بست و چهارم در کنار تال حاصلپور نیم پیار ترتیب یافت بفرزند شا بهمان و چندی از امراء عظام و بنده هایه خاص پیاله عنايت شد یوسف خان پسر حسین خان را که از خانزادان لائق ترتیب هست منصب سه هزار بیانات و هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه مرحمت نمودم و بفوجداری گونبد و آن رخصت نمودم و با تمام خلعته فیل سرفرازی یافت را بیهاری داس دیوان صوبه دکن بسعادت آستانه بوس ممتاز گشت روز جمعه جان پیار خان را العنايت علم سر بلند ساخته اسپ و خلعت مرحمت نموده به صوبه دکن رخصت فرمودم امر دزندوق نایابی امداد ختم قضاوار اور درون دولت خانه و رخت کهری واقع شده بود قریش آمده بر سر شلخ بلندی نشست و همین میان سینه اش نظر در می آمد بندوق را بر دست داشت گرفته در میان سینه او زدم و از جاییکه ایستاده بودم تا سر شلخ بست و دو گز بود روز شبینه بست و ششم قریب به دکرده بسیج کرد و در موضع کمال پور منزل شد یک نیله درین روز به بندوق زدم رشتم خان که از بنده هایه عده مسند زدن

شاہجهان سنت و از برمان پور با جمعه از بندویان در گاه برسرز بینه اران گوندوان نموده بود صدر داده زنگیریان و یک لاسک و بست هزار رود پیشکش گرفته درین تاریخ آستانابوس رسید زده ولد شجاعت خان بنیصب هزار بیان و چهار صد سوار از اصل داشتند سر فراز شد روز یکشنبه بسته و هفتم شکار بازد جزو کرد هم روز دو شنبه نیله گوکلکان و یک پوکره شکار شد نیله دوازده من و نیم بوzen در آمد روز شنبه بسته و نهم یکشنبه شکار شد که با ای سیانه والی یار کوکه از خدمت گونه دانه آمد و سعادت طاز است در یافت بیان خان پیشگشان میانه است و میانه الوشی است از افغانان در میادی عال حسن توکر صادق خان بود اما نکر با او شاه شناس و آخر در سلسله بندویان باد شاهی تنظام یافت و در خدمت دکن فوت شد بعد از پسر ارش بمناصب سر فراز گشته اگرچه بنشست پسر داشت اما او پسرش هردو بخو ہر شیر و شناس آمدند برادر کلان در آغاز جوانی و دلیعت حیات پسر و بیان خان رفته بنیصب هزاری سر بلندی یافت درین وقت فرزند شاهجهان به برمان پور رسیده او را قابل تربیت و انسنه بنیصب هزار و پانصدی ذات هزار ایام دار ساخت و چون تا حال مرا ملاز است نکرده بود و بسیار آرزوه آستانابوس داشت بد رگاه طلب فرمودم بیکلخ خوب خانزادی است هچنانکه باطنش بحسن شجاعت آراستگی دارد ظاهر هر شش هم خالی از نموده نیست منصبی که فرزند شاهجهان تجویز نموده بود ماتماس او مرحمت شد و بخطاب سر بلند خانی سر فراز گشت ای یار کوکه نیز جوان مردانه و بندوی لائق تربیت است او را بخدمت مناسب و حسان یافته بد رگاه طلب فرمودم روز کم شنبه غرمه آذربیجانی که فرزند گاو و به بندوق زدم درین تاریخ واقعات گشته بعرض میرسد که در خانه اپرشنیم فروشی دو دختر دنیان دار بوجو آمد که پشت تاکم بجهت تصل بود اما سر و دست و پایه هر کدام جدا نمک زلئیز نموده بوده فوت شدند روز مبارک شنبه دویم در کنارتالی که دیره شده بود زم پایه ترتیب یافت لشکر خان را خلعت و فیل مرحمت نموده بخدمت دویانی صوبه دکن سر فراز ساختم منصبی از اهل داشتند و هزار پانصد بیان و یار کوک طارع که هر کدام بوzen پانصد هزار دستوری مشود اتفاق شد بسر بلند خان هسب خلعت خایت نمودم چون ازاله یار کوکه هم خدمات غایست و ترا دوات اپنده بوقوع آمد و بخطاب بیانی سر فراز گشته خلعت مرحمت شد روز جمعه سه چهار کرده و یکی پاکوچ نموده پرگانه دکنان محل نزول رایات اقبال گشت روز شنبه نیز چهار کرده و یک پاکوچ نموده در قصبه دهار نزل شد پس دهار از شهر رایے قدیم است و راجه بخونج که از راجه اجلای معتبر بندوستان است درین شمس